

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Baggrunden for beslutningsforslaget er, at regeringen kort efter sin tiltræden ophævede de pålæg, som den tidligere miljø- og energiminister havde givet de store elproducenter om bygning af tre danske havvindmølleparker. Påbuddet lød på tre parker, hver med en kapacitet på 150 MW, i alt 450 MW.

Påbuddet om udbygning med de tre yderligere havvindmølleparker var et nødvendigt led i den tidligere regerings bestræbelser for, at Danmark på én gang ville være i stand til at sikre sig en tilstrækkelig elforsyning og opfylde sine forpligtelser med hensyn til at nedbringe CO₂-udslippet med 21 pct. i forhold til udslippet i 1990, sådan som det skal ske i henhold til Kyoto-aftalen og de senere aftaler i EU-regi. Med hensyn til forsyningsikkerheden og samfundsøkonomien er det afgørende, at der sker en udbygning med varig energi, idet forekomsterne af olie og gas i den danske del af Nordsøen på længere sigt vil være aftagende og på lang sigt udtømmes helt, så Danmark igen bliver afhængig af import.

Beslutningsforslaget skal sikre,

- at Danmarks udbygning med varig energi fortsætter,
- at Danmarks elforsyningsikkerhed øges,
- at udbygningen foregår på en måde, som belaster miljøet mindst muligt,
- at udbygningen sker på de for samfundets økonomi gunstigste betingelser,
- at Danmark opfylder de mål, som man har tilsluttet sig i Kyoto-aftalen og de efterfølgende aftaler i EU-regi, og
- at udbuddet finder sted på en måde, som sikrer mulighed for at opnå den mest fordelagtige ordning.

Efter den forsinkelse, som den nuværende regerings ophævelse af påbuddet allerede har medført, er behovet for at sikre yderligere hurtig udbygning af vindkraften vokset betydeligt. Det er en kendsgerning, at den voldsomme prisstigning på det nordiske elmarked, Nordel, som har præget 2003, har medført en ganske betydelig eksport af el. Eksporten har betydet,

at produktionen på de traditionelle kraftværker, som belaster miljøet med CO₂-udslip, har været så stor, at regeringen antager, at afgiften for overskridelse af de aftalte kvoter vil give staten en indtægt på ca. 200 mio. kr. Det betyder samtidig, at Danmarks fremskridt i retning af at opfylde de aftalte Kyoto-mål gennem det seneste tiår er sat over styr. CO₂-udslippet i år vil formentlig desværre ligge meget tæt på udgangsåret 1990.

Strukturen i den danske elproduktion betyder desværre ydermere, at den ekstra kapacitet, som tages i brug i situationer med høje elpriser, i alt væsentligt er baseret på kulfyring. Danmark er blandt de lande i verden, som i højeste grad baserer sig på kulfyring. I situationer, hvor elpriserne er høje, vil det oven i købet være sådan, at den kraftreserve, som tages i brug, næsten udelukkende kommer fra kulfyrede kraftværker og endda de mindst effektive med hensyn til produktion af el i forhold til CO₂-udslippet.

Af alle disse grunde er det afgørende, at der så hurtigt som muligt bliver sat gang i den udbygning, som allerede er mindst 2 år forsinket.

Dertil kommer, at det gennem den vindkraftpolitik, som tidligere blev ført, er lykkedes at sikre danske vindmølleproducenter omkring halvdelen af verdensmarkedet for vindkraft. Der er skabt en årlig eksportindtægt på ca. 20 mia. kr., og produktionen har direkte skabt beskæftigelse til ca. 18.000 personer, hvortil kommer den beskæftigelse, som denne branche sekundært sikrer.

Den danske position på verdensmarkedet er truet, dels gennem et større udbud fra andre lande – ikke mindst USA, men også Europa – dels fordi forskningen på området intensiveres internationalt, så det bliver stadig vanskeligere for de danske fabrikanter at bevare førerstillingen. Kun udsigten til betydelige leverancer på hjemmemarkedet kan sikre eksporten på længere sigt, ligesom den positive danske holdning til vindkraft naturligvis betyder meget for danske fabrikanters eksportfremstød. Det er en kendsgerning, at den ændrede kurs med hensyn til vindkraft allerede har betydet afskedigelser i branchen. Det er ligeledes